

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 26Csp/71/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1217216261
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Radoslav Prutkay
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2018:1217216261.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v konaní pred sudcom Mgr. Radoslavom Prutkayom v právnej veci žalobcu: KRUK Česká a Slovenská republika, s. r. o., so sídlom Československé armády 954/7, 500 03 Hradec Králové, Česká republika, IČO: 247 85 199, zast. Advokátska kancelária Gallo, s.r.o., so sídlom Jilemnického 30, 036 01 Martin, IČO: 36 715 352, proti žalovanej: H. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. XX/XXXX, XXX XX X., o zaplatenie 430,- Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti istiny 257,50 € z a s t a v u j e.

II. Vo zvyšku súd žalobu z a m i e t a .

III. Súd priznáva žalovanej právo na náhradu trov konania voči žalobcovi v plnom rozsahu, o výške náhrady trov bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

IV. Súd vracia žalobcovi zaplatený súdny poplatok v sume 2,30 Eur, prostredníctvom Slovenskej pošty, a.s. po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou súdu dňa 20.07.2017 sa žalobca domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovanú na zaplatenie 430,00 Eur s príslušenstvom, titulom nesplateného úveru.

2. Žalobu odôvodnil tým, že jeho právny predchodca spoločnosť Provident Financial, s.r.o., uzatvorila so žalovanou dňa 07.06.2013 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 35 805 731. Na základe tejto zmluvy právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej jednorazovo a hotovostne pôžičku vo výške 500,00 Eur, pričom žalovaná sa zaviazala splácať túto pôžičku v pravidelných týždenných splátkach po dobu 60 týždňov v sume 11,21 Eur. Posledná predpísaná splátka bola splatná dňa 25.10.2014. V ten istý deň, teda 07.06.2013, právny predchodca žalobcu a žalovaná uzavreli aj zmluvu o zabezpečení splátok úveru, na základe ktorej sa žalovaná zaviazala zaplatiť odmenu vo výške 257,- Eur a to za službu špecifikovanú v čl. I. zmluvy. Žalovaná sa zaviazala splácať dohodnutú odmenu v pravidelných 60tich týždňových splátkach v sume 4,29 Eur. Celková výška splátky z titulu obidvoch zmlúv predstavovala sumu 15,50 Eur. Zmluvou o postúpení pohľadávok, ktorá bola dňa 16.12.2016 uzavretá medzi spoločnosťou Provident Financial, s.r.o., ako postupcom a žalobcom ako postupníkom, postúpil postupca pohľadávku voči žalovanej vrátane príslušenstva na žalobcu o čom bola žalovaná upovedomená oznámením o postúpení pohľadávky. Keďže žalovaná porušila svoju povinnosť splácať svoje záväzky z vyššie uvedených zmlúv riadne a včas a uhradila iba splátky vo výške 388,50 Eur, žalobca ju listom zo dňa 01.06.2017 vyzval k úhrade celej dlžnej sumy. Do podania žaloby žalovaná dlžnú sumu neuhradila.

3. Žalovaná sa k žalobe nevyjadrila.

4. Súd na základe vykonaného dokazovania oboznámením sa s listinnými dôkaznými prostriedkami nachádzajúcimi sa v spise dospel k nasledovným skutkovým zisteniam.

5. Spoločnosť Provident Financial, s.r.o. a žalovaná uzatvorili dňa 07.06.2013 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 568861046, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý a schválený úver vo výške 500,00 Eur pri úrokovej sadzbe 22,38 % p. a., RPMN 70,38 %. celková čiastka, ktorú mala žalovaná zaplatiť bola v zmluve stanovená sumou 672,50 Eur. Žalovaná mala úver splácať v 60 týždenných splátkach vo výške 11,21 Eur. Žalovanej bol úver poskytnutý pri priemernej RPMN 48,52 %. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli Všeobecné obchodné podmienky, s ktorými sa žalovaná oboznámila a zaviazala sa ich dodržiavať. V ten istý deň (07.06.2013) uzavreli tí istí účastníci zmluvy o spotrebiteľskom úvere aj zmluvu o zabezpečení splátok úveru, kde sa žalovaná zaviazala zaplatiť právnomu predchodcovi žalobcu, celkovú odmenu 257,50 Eur v 60 pravidelných týždenných splátkach po 4,29 Eur.

6. Listom zo dňa 16.12.2016 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanej postúpenie pohľadávky na žalobcu a zároveň ju vyzval na úhradu dlžnej sumy do 10 dní po doručení oznámenia.

7. Žalobca predžalobnou výzvou zo dňa 01.06.2017 vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy vo výške 548,12 Eur a to najneskôr do 09.06.2017.

8. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

9. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

10. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

11. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

12. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

13. Podľa § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

14. Podľa § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

15. Podľa § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

16. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase, tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

17. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

18. Podľa § 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase, spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

19. Podľa § 2 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

20. Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

21. Z obsahu podanej žaloby vyplýva, že predmetom konania je nárok žalobcu vyplývajúci zo štandardnej formulárovej zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorenej medzi žalobcom (právnym predchodcom žalobcu) ako dodávateľom a žalovanou ako fyzickou osobou. Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, resp. konkrétny typ zmluvy za predpokladu, že zmluvné strany sú dodávateľ a spotrebiteľ. Súd tak posúdil zmluvný vzťah strán ako spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú sa vzťahujú ustanovenia Občianskeho zákonníka a zákona o spotrebiteľských úveroch.

22. Vzhľadom na to, že v danom spore žalobca uplatňuje pohľadávku, ktorá mala byť na neho postúpená z pôvodného veriteľa, spoločnosti Provident Financial, s.r.o., súd predtým než pristúpil k samotnému posúdeniu oprávnenosti jeho nároku, skúmal či žalobcovi svedčí aktívna vecná legitímácia.

23. Jedným zo základných predpokladov úspešnosti žaloby ako takej je, že strany majú vecnú legitímáciu. Všeobecne možno uviesť, že vecnou legitímáciou treba rozumieť stav vyplývajúci z hmotného práva, kedy jedna strana civilného súdneho konania (žalobca) je subjektom hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide (je aktívne vecne legitimovaný) a strana na opačnej procesnej strane (žalovaný) je subjektom hmotnoprávnej povinnosti (je pasívne vecne legitimovaný). Až samotné konanie ukáže, či procesnoprávna dvojica (žalobca a žalovaný) je totožná s dvojicou hmotnoprávnou, t. j. či žalobca a žalovaný sú v konaní vecne legitimovaní, a teda či sú účastníkmi hmotnoprávneho vzťahu o ktorom súd v konaní rozhoduje.

24. Na to, aby sa niekto stal stranou sporu, netreba, aby bol účastníkom hmotno-právneho vzťahu, o ktorý v konaní ide; stačí, ak podá žalobu (v takom prípade sa stáva žalobcom) alebo aby bola proti nemu podaná žaloba (v takom prípade sa stáva žalovaným). Či však bude žalobca v spore úspešný, závisí od toho, či je účastníkom hmotno-právneho vzťahu, z ktorého vyvodzuje žalobou uplatnený nárok. Pre označenie stavu vyplývajúceho z hmotného práva, kedy je jedna strana subjektom práva a strana na opačnej procesnej strane subjektom povinnosti, ktoré sú predmetom konania, sa v občianskom procesnom práve užíva pojem vecná legitímácia. Z hľadiska posúdenia vecnej legitímácie nie je rozhodujúce, či a na základe čoho sa určitá fyzická alebo právnická osoba len subjektívne cíti byť účastníkom určitého hmotno-právneho vzťahu, ale vždy iba to, či účastníkom objektívne je alebo nie je. O nedostatok aktívnej vecnej legitímácie ide vtedy, ak ten, o kom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotno-právneho oprávnenia (sám žalobca), nie je nositeľom hmotno-právneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide. Inými slovami povedané, aktívnou vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Nesprávne určenie okruhu strán v sporovom konaní nemôže súd odstrániť ex offa a nemôže o tomto nedostatku žalobcu poučiť. Neposkytnutím poučenia v tomto prípade nedochádza k odňatiu možnosti pred súdom konať, lebo súd je povinný poskytnúť strane iba poučenie o jeho procesných právach. Poučenie o vecnej legitímácii by bolo poučením o tom, kto má byť podľa hmotného práva stranou sporu. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiadna zo strán nenamieta.

25. Na základe vykonaného dokazovania a citovaných zákonných ustanovení a uvedených skutočností súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu nie je dôvodná.

26. Žalobca odvodzuje svoju aktívnu vecnú legitímáciu v spore zo zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 16.12.2016, uzatvorenou medzi žalobcom ako postupníkom a Provident Financial, s.r.o., Mlynské Nivy 49, Bratislava, IČO: 35805731 ako postupcom a následného, do spisu priloženého, oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 16.12.2016, ktorým postupca oznámil žalovanej postúpenie pohľadávky a jej povinnosť plniť postupníkovi, teda žalobcovi.

27. Žalobca však vo svojej žalobe opomenul pripojiť aj predmetnú zmluvu o postúpení pohľadávok a navyše nepreukázal skutočné zaslanie a doručenie predmetného oznámenia žalovanej. Oznámenie o postúpení pohľadávky totiž predstavuje jednostranný adresovaný právny úkon postupcu, ktorého hmotnoprávne účinky nastávajú doručením dlžníkovi, resp. okamihom, keď dlžníkovi notifikačný prejav vôle postupcu dôjde. Zásadným právny účinkom oznámenia cesie dlžníkovi, je to, že dlžník sa už nemôže zbaviť svojho dlhu plnením postupcovi. Keďže oznámenie postúpenia pohľadávky zo strany postupcu vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti nepreukazuje samo osebe aktívnu vecnú legitímáciu postupníka na vymáhanie pohľadávky v súdnom konaní, bolo teda povinnosťou žalobcu preukázať, že je účastníkom hmotnoprávneho vzťahu, z ktorého je vyvodzovaný žalobou uplatnený nárok, a to doložením písomného vyhotovenia zmluvy o postúpení pohľadávky a reálneho doručenia, resp. preukázania, že žalovaná disponuje oznámením o postúpení pohľadávok. Súd len na okraj dáva na vedomie aj tú skutočnosť, že samotné doručenie žaloby do vlastných rúk žalovanej v procese súdneho konania nenapĺňa atribúty oznámenia postúpenia pohľadávky dlžníkovi podľa § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Žalobca v súdnom konaní nemá postavenie „postupcu“ podľa § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ale postavenie „postupníka“ z postúpenej pohľadávky.

28. Z oznámenia však navyše ani nevyplýva, čo bolo žalovanej doručované, t. j., či skutočne šlo o oznámenie o postúpení pohľadávky a či uvedené oznámenie o postúpení pohľadávky bolo žalovanej skutočne aj doručené, teda či sa žalovaná vôbec dozvedela, že pohľadávka bola postúpená právnym predchodcom ako postupcom na žalobcu ako postupníka. Žalobca doložil iba podací hárok tvrdiac a dúfajúc, že preukázal splnenie zákonných povinností pri postupovaní pohľadávok. Tu treba podotknúť, že v samotnej žalobe je ako dôkaz označené aj predmetné oznámenie a doručienka. Doručienka podpísaná žalovanou ale aj napriek jej výslovnému označeniu ako dôkaz doložená nebola. Len na okraj je potrebné zároveň poznamenať, že ani predloženie samotného podacieho hárku nepreukázalo reálne doručenie listiny dotknutej osobe. Samotný podací hárok len preukazuje odoslanie zásielky a preto relevantným dôkazom by bola doručienka alebo aspoň vrátená zásielka adresovaná na miesto bydliska žalovanej. Žalobca tak nepreukázal, že sa predmetné oznámenie skutočne dostalo do dispozičnej sféry žalovanej. Je dôvodné poukázať aj na skutočnosť, že sa jedná o právne nenáročné hromadné formulárové žaloby, na ktoré si žalobca obstaráva právneho zástupcu - advokátske kancelárie. V tomto smere súd taktiež prihliadol aj na čl. 11 ods. 3 CSP, kedy mal právny zástupca postupovať náležite a bez výzvy súdu doložiť potrebné listiny preukazujúce minimálne reálne doručenie oznámenia o postúpení pohľadávky žalovanému a samozrejme aj existenciu zmluvy o postúpení pohľadávok. Ide o povinnosť žalobcu, resp. jeho právneho zástupcu, ktorú nemôže výzvou suplovať súd, nakoľko sa nejedná o nedostatok, pre ktorý nemožno v konaní pokračovať. Súd nevyzýva a ani nemôže vyzvať stranu na unesenie dôkazného bremena. Žalobca v konaní postupoval výsostne formalisticky, delegujúc ťarchu dokazovania na súd, pričom opomenul zásady, na ktorých má Civilný sporový poriadok svoje základy a zásady a to princíp formálnej pravdy, kde súd pri rozhodovaní vychádza výlučne z dôkazov, ktoré mu strany sporu predložili.

29. Dôkazné bremeno preukázania doručenia oznámenia o postúpení pohľadávky žalovanému v konaní zaťažovalo práve žalobcu, ktorý z preukázania tejto skutočnosti vyvodzoval pre seba priaznivé právne následky. Dôkazné bremeno ohľadom postúpenia pohľadávky mohol teda žalobca uniesť buď preukázaním doručenia oznámenia postupcu o postúpení pohľadávky žalovanej alebo predložením tvrdenej zmluvy o postúpení pohľadávky. Žalobca však nesplnil ani jedno. Súd v naznačenom smere poukazuje aj na ustálenú súdnu prax, napr. rozhodnutia Krajského súdu Banská Bystrica, sp. zn. 13Co/3/2016 zo dňa 23.05.2017, Krajského súdu Trenčín, sp. zn. 19Co/47/2016 zo dňa 25.08.2016, Krajského súdu Banská Bystrica, sp. zn. 16Co/825/2015 zo dňa 23.06.2016, kde sa súdy zaoberali doložením, resp. nedoložením zmluvy o postúpení pohľadávky a preukázaním doručenia oznámenia o

postúpení pohľadávky dlžníkovi - žalovanej s následným zamietnutím žaloby, resp. potvrdením takéhoto rozhodnutia.

30. Pre úplnosť a budúcej možnej potrebe žalobcu poukázať na možnosť použitia záverov rozsudku Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 4Obo/210/01, uverejneného v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 119/2003, je potrebné zdôrazniť, že z citovaného rozhodnutia okrem iného vyplýva, že (v odkazovanom konaní) žalobca súdu predložil zmluvu o postúpení pohľadávok, a teda súd mal možnosť posúdiť, či v tom konaní má alebo nemá aktívnu legitimáciu. V prejednávanej príhode (21Csp/128/2017) ale žalobca zmluvu o postúpení pohľadávok nedoložil a preto sú tieto závery pre daný spor nepoužiteľné.

31. Podľa § 145 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzátí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

32. Žalobca vzal podaním, ktoré bolo súdu doručené elektronicky dňa 17.04.2018 žalobu v časti nároku titulom zmluvy o zabezpečení splátok úveru vo výške 257,50 Eur bez uvedenia dôvodu späť. Súd preto konanie v tejto časti zastavil. Keďže žalobca vzal túto časť žaloby späť bez uvedenia dôvodu, má žalovaná v tejto časti úspech.

33. Na základe vyššie uvedených zákonných ustanovení a zistených skutočností, súd žalobu po späťvzátí vo zvyšnej časti pre nedostatok aktívnej legitimácie zamietol. Nakoľko absencia aktívnej legitimácie na strane žalobcu sama o sebe zakladá dôvod na zamietnutie žaloby, súd sa ďalej nezaoberal ostatnými skutočnosťami uvádzanými v žalobe, resp. v spotrebiteľskej zmluve.

34. Zamietnutie žaloby potom podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku znamená procesný úspech žalovanej (aj v zastavenej časti - bod 34.), ktorá bola v konaní úspešná. O trovách konania súd rozhodol tak, že priznal žalovanej právo na náhradu trov konania voči žalobcovi v plnom rozsahu.

35. Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch, ak sa zaplatil vyšší poplatok, ako sa mal zaplatiť, preplatok sa vráti, ak prevyšuje sumu 1,70 eura.

36. Podľa § 11 ods. 3 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch, poplatok splatný podaním žaloby, návrhu na začatie konania, odvolania, žaloby na obnovu konania alebo dovolania sa vráti, ak sa konanie zastavilo, ak sa žaloba, návrh na začatie konania, odvolanie, žaloba na obnovu konania alebo dovolanie odmietlo alebo vzalo späť pred prvým pojednávaním bez ohľadu na to, či bol vydaný platobný rozkaz; to neplatí, ak bolo dovolanie odmietnuté z dôvodu, že smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné. Ak sa návrh na začatie konania o rozvod manželstva vzal späť po prvom pojednávaní na príslušnej inštancii súdov, vráti sa polovica všetkých zaplatených poplatkov. V konaní pred správnym súdom sa poplatok vráti, ak sa konanie zastavilo, ak sa správna žaloba, kasačná sťažnosť alebo žaloba na obnovu konania odmietla alebo vzala späť pred predjednaním veci.

37. Podľa § 11 ods. 4 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch, okrem poplatku v konaní o rozvod manželstva a poplatku, ktorý sa vracia podľa odseku 1, sa poplatok alebo jeho časť (preplatok) vracia krátený o 1 %, najmenej však 6,70 eura. Ak sa návrh vzal späť pred zaplatením poplatku, poplatok sa nevyrubuje.

38. Podľa § 11 ods. 6 písm. b) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch, orgány uvedené v § 3, ktoré sú zapojené do centrálného systému evidencie poplatkov, zašlú bez zbytočného odkladu odpis právoplatného rozhodnutia o vrátení poplatku alebo preplatku prevádzkovateľovi systému, ktorý poplatok alebo preplatok vráti najneskôr do 30 dní odo dňa doručenia odpisu právoplatného rozhodnutia o vrátení poplatku alebo preplatku; ak orgán štátnej správy súdov alebo orgán prokuratúry nevydal rozhodnutie, zašle písomné upovedomenie o spôsobe vybavenia sťažnosti podľa osobitného zákona⁷⁾ <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1992/71/20180101>> a prevádzkovateľ systému vráti poplatok najneskôr do 30 dní odo dňa doručenia písomného upovedomenia.

39. Predmetom žaloby bola suma 430,- Eur, z ktorej zaplatil žalobca súdny poplatok vo výške 25,50 Eur. Keďže žalobca vzal pred prvým pojednávaním žalobu v časti 257,50 Eur späť, predmetom konania tak zostala suma 172,50 Eur, z ktorej súdny poplatok predstavuje sumu 16,50 Eur. Po následnom vypočítaní

preplatku súdneho poplatku (25,50 mínus 16,50 = 9,- Eur) a jeho následnom krátení o 6,70 Eur súd vrátil žalobcovi súdny poplatok v sume 2,70 Eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresný súd Bratislava II v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia.

Odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie odvolania na trovy toho, kto odvolanie podal.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.
Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odôvodnení sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka konania, ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

1/ Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a/ neboli splnené procesné podmienky,
- b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2/ Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má uvedenú vadu, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

3/ Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.